

ת"פ 23056/02 - מדינת ישראל נגד ירון כהן

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 23056-02 מדינת ישראל נ' כהן (עוצר)

בפני כבוד השופט אורית ינשטיין
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ירון כהן (עוצר)
הנאשם

遮ר דין

פתח דבר:

1. הנאשם, ירון בן אריה כהן (להלן - **הנאשם**), הודה ביום 22.5.2017, בעקבות הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים (סומן בם/1), בעובדות כתוב האישום המתוקן (להלן - **כתב האישום**, סומן בם/2) והורשע על פי הודהתו.

2. בכתב האישום מתארת המאשימה בפרק המבוא ובחיליק הכללי לו, מסכת של עבירות שבוצעו על ידי הנאשם יחד עם שניים אחרים, ליאור אבנת (להלן - **אבנת**) ומרעי מרעי (להלן - **מרעי**), אשר קיימת ביניהם הכרות מוקדמת רבת שנים, לפיה קשוו השלושה ביניהם ליבא ולמכור בישראל רכבים אשר גנגבו קודם לכן במדינות שונות באירופה, ביחודם כי הרכבים גנובים, לאחר שהם או מי מטעם ציפו את זהות הרכבים הגנובים.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגورو הנאשם בחו"ל, ואילו אבנת ומרעי התגוררו בישראל. אבנת היה הבעלים של מגרש כליל רכב בשם "רכב המפרץ" המצו依 באזורי חיפה.

3. הנאשם הודה והורשע בכך כי במסגרת אותו קשר, ועל מנת לקדם שינוי הוא, אבנת ומרעי, או מי מטעם, את זהות הרכבים באמצעות ציוף מספרי שלדת הרכב הרכבים לגנובים למספרי שלדה של רכבים אחרים, חוקיים, הנמצאים בשימוש במדינות שונות באירופה וכן באמצעות ציוף מבדקות הרכב. כמו כן, צייפו מסמיכיהם של אותם רכבים, בהתאם לזהות החדש שיצרו לרכיבים המזויפים, כהגדירתם בכתב האישום. בנוסף, צייפו על ידי הנאשם, אבנת ומרעי, או על ידי מי מטעם, مدى האזע ברכבים המזויפים, על מנת להפחית את תשלום המס בייבוא הרכב, תוך הפיכת העסקה לכדיית עבור רוכשים פוטנציאליים בישראל.

על מנת לקדם את הקשר, הנאשם, אבנת ומרעי הציעו לקונים פוטנציאליים רכבים מזויפים אשר היו בחזקתו של הנאשם במועדים הרלוונטיים, כל זאת במסגרת הליך של יבוא אישוי.

הנאשם הודה והורשע בכך כי על מנת לקבל רישיון יבוא ורישיון הרכב ישראלי לרכבים המזוהים הציגו הוא, אבנת ומרען, בפני משרד התחבורה מצג שווה לגבי זהות הרכבים המזוהים; בפני רשות המס הציגו מצגי שווה לגבי נתוני הרכבים, ובכללם שנת הייצור, מצבם הפיזי ומד האוז.

4. כתוב האישום כולל שמותה אישומים המתארים את התנהלותם של הנאשם, אבנת ומרען, ביחס לתשעה רכבים מזוהים ותהליך "יבואם לארץ במסמכים מזוהים תוך הצגת מצגי שווה כלפי משרד התחבורה ורשות המיסים.

בהתאם לכך יוחסו לנאשם בכתב האישום, מכלול האישומים, עבירות כדלקמן:
UBEIRA SHE KSHAR LEFSHUT, UBEIRA LIFI SEIF 499(a)(1) LAZOK HAUNASHIN, HATSHLIZ - 1977 (LAHLON - **CHOK HAUNASHIN**);

קבלת רכב או חלק גנובים, עבירה לפי סעיף 413' LAZOK HAUNASHIN (9 UBIROT);
מסחר ברכב או בחלק גנובים, עבירה לפי סעיף 413'a LAZOK HAUNASHIN (9 UBIROT);
שינוי זהות של רכב, עבירה לפי סעיף 413t LAZOK HAUNASHIN (9 UBIROT);
זיווג מסמך, עבירה לפי סעיף 413ch(1) + (2) LAZOK HAUNASHIN (RIBBI UBIROT);
קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 SIFA LAZOK HAUNASHIN (RIBBI UBIROT);
UBEIROT MACHS ACHROT, UBEIRA LIFI SEIF 212(a)(3) LPAKODAT HAMACHS [NOSUCH CHADSH] (LAHLON - **PAKODAT HAMACHS**) (9 UBIROT);
UBEIROT MACHS ACHROT, UBEIRA LIFI SEIF 212(a)(6) LPAKODAT HAMACHS (9 UBIROT);
UBEIROT MACHS ACHROT, UBEIRA LIFI SEIF 212(a)(9) LPAKODAT HAMACHS (9 UBIROT);
איסור הלבנת הון, עבירה לפי סעיף 3(a) LAZOK AISOR HALEVNAH HON, TSH-S-2000 (LAHLON - **CHOK AISOR HALEVNAH HON**) (9 UBIROT).

הסדר הטיעון:

5. כאמור, על פי הסדר הטיעון הודה הנאשם בעובדות ובהוראות החיקוק שבכתב האישום והורשע בהתאם. על פי הסדר הטיעון הוסכם בין הנאשם לבין הנאשם כי על הנאשם יוטלו העונשים הבאים: עונש מאסר בפועל בטוויח ענישה של 3 - 4 שנים, בקיוז תקופת מעצרו; עונש מאסר מותנה שאורך יקבע על ידי בית המשפט; קנס שעיאורו יקבע על ידי בית המשפט.

בנוסף, הבהיר הנאשם במסגרת הסדר הטיעון כי הוא נותן הסכמתו לחילוט הרכבים נשוא כתוב האישום וכי הוא אינו טוען לזכות לגבייהם.

כמו כן, הסכימו הצדדים להפניהו של הנאשם לשירות המבחן לצורך ערכת תסקير בעניינו.

תסקיר שירות המבחן:

6. ביום 10.9.2017 הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, במסגרתו פורט הרקע האישוי

והמשפחתי של הנאשם, מערכת יחסיו עם הוריו, עובדת היותו גירוש ואב לילדה בת 12. עוד מפרט הتسיקיר עובדות בדבר השכלתו של הנאשם, מצבו הבריאותי ועבריו התעסוקתי.

שירות המבחן ציין כי לחובתו של הנאשם הרשעה בעבירה בתחום החזוף והרממה שהתיישנה בשנת 2005 וכן הרשעה משנת 2010 בעבירות איומים ותקיפה סתם של בן זוג. קצינת המבחן צינה בתסיקיר כי הנאשם הביע חרטה מילולית ביחס לאוthon עבירות, אולם התקשה להעמק במניעים שעמדו בבסיס ביצוען. כמו כן ציון, כי הנאשם מתקשה להתחבר לאלמנט התכנון, התחכם והשיטתיות, המאפיינים את העבירות המיוחסות לו במקרה הנדון. הנאשם לא לוקח אחריות על כך כי קיבל את הרכבים בידועו כי הם גנובים ואף הביע תרעומת על מעצרו הממושך שעה ששותפיו משוחררים והשליך את האחריות למעצרו על אחרים תוך שהוא ממוקד במקרים מסוימים שהוא משלם.

7. בהערכת הסיכון לעברינות והסיכוי לשיקום מצין שירות המבחן כי הנאשם קשיי הסתגלות בתפקידיו במישורים שונים של חייו - המשפחתי, התעסוקתי, הזוג וההור. אף כי הנאשם אובדןcadם בעל יכולות ורבליות וקוגניטיביות גבוהות, הרי שהורשם שהותיר על שירות המבחן הוא כי בהתקלות בקשישים - נוקט הוא בדפוס של הימנענות ובריחה. הנאשם אף אובדן כמעט שמאופיין במקודם שליטה חיצוני, בעל קשיים בנטייה אחריות על המתרחש בחיו, בעל דפוסים מניפולטיביים בהתנהלותו, וכן אלמנטים של פריצת גבולות, לרבות במסגרת התנהלותו ושיחתו עם קצינת המבחן.

8. בשים לב לחומרת העבירות המיוחסות לנายน, הכוללות אלמנטים של כוונה, תכנון, חזרתיות ותועזה, אל מול רמת הסיכון הנשקפת מה הנאשם להישנות עבירות דומות, מצא שירות המבחן כי אין באפשרותו להמליץ על חלופות ענישה או שיקום במסגרת הקהילה, העשויה להפחית סיכון להישנות עבירות. עם זאת, הומלץ כי תישקל האפשרות לשלב את הנאשם בתוכניות הטיפול הקיימות במסגרת שב"ס.

טייעוני המאשימה:

9. המאשימה ביקשה מבית המשפט לכבד את הסדר הטיעון תוך שהיא מבהירה את נימוקיה ושיקוליה לעריכת ההסדר, בהם: חסכו ניכר בזמן שיפוטי ובמשאבים, בעיקר הצורך לעיד עדים רבים מחו"ל וכן קשיים ראייתיים מסוימים שהיו בתיק.

עמדת המאשימה היא כי הסדר הטיעון מזמן מצור בצדקה וסבירה בין חמורת מעשיו של הנאשם, נסיבות ביצוען והנזקים שגרמו, לבין השיקולים שהצדיקו את עירication הסדר הטיעון.

10. באשר לעונשים שיוטלו על הנאשם, ביקשה המאשימה כי בית המשפט יטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף העליון של טווח העונשה שהוסכם בין הצדדים, בשל השיקולים הבאים:

א. המذובר במעשים מתוכנים ומתוחכמים שמערבים מספר מדיניות, אשר תוכנו ובוצעו פעמיים אחר פעם, באופן חוזרתי ושיטתי, כך שאין המذובר בmundha חד פעמי. הנאשם בחר להמשיך במעשייו בשל הרוח הכלכלי שהפיק מביצוע העבירות, אשר מרביתן בוצעו לאורך תקופה של חצי שנה בשנת 2013, כאשר הקשר בין הנאשם לשותפיו נפסק רק בשל מעצרם של השותפים הישראלים. עם זאת, העבירות הנוגעות לרכיב נשוא האישום הראשון בוצעו כבר בשנת 2011,

והדבר מלמד כי הנאשם ביצע עבירות דומות עוד לפני שנת 2013.

ב. הנאשם היה "ראש הפירמידה" בקשר שבין שלושת השותפים לקשר והגורם שבלעדיו אין: הוא חיבר בין שותפיו אבן ומרעי, קיבל לידי את הרכבים הגנובים מידי אחרים, החזיק ברשותו ברכבים מרגע קבלתם ובמשך כל תקופת המכירה, והעביר לאבן ומרעי את מסמכי הרכב המזוייפים.

ג. מעשיו של הנאשם פגעו בגורמים רבים בהם בעלי הרכבים בחו"ל שרכביהם החדשניים והיקרים נגנבו. המשימה הדגישה, כי הגם שלא מיוחסות לנAMAGE עבירות של גניבת הרכבים, הרי שהעבירות של הסחר ברכוש גנוב בהן הורשע, הן הגורם המונע את תעשיית גניבות הרכבים, וכך שבמעשה פגע הנאשם בעקביפין גם בעלי הרכבים עצם.

בנוסף, פגע הנאשם בחברות הביטוח שבittelו את הרכבים ונאלצו לפצות את בעלייהם, ובכך כבש המבוטחים שנפגעו כתוצאה מעליית תעריפי הביטוח.

רשויות המדינה - רשות הרישוי ורשות המיסים - נפגעו אף הן כתוצאה ממעשה הנאשם: רשות הרישוי נתנה רישיונות רכב לרכבים בזהות בדודה כתוצאה ממציג השווא שהוצע לה על ידי הנאשם ושותפיו; רשות המיסים ספגה הפסד מס ממשי מסוים שהיבואנים נדרשו לשלם מס בשיעור נמוך מהשיעור שהוא אמורiams לשלם לו היו מובאים בפני רשות המיסים נתוניהם האמיתיים של הרכבים.

כלל הציבור בישראל הוועיד בסיכון כתוצאה מעלייה לככיבם שמצבם האמתי (בטרם זיוף) אינו ידוע, וכן מעצם העובדה שהbiteוח עליהם הינו חסר כל תוקף.

ד. הנאשם בעל עבר פלילי, אם כי ישן, בין היתר בעבירות מרמה. בתסaurus שירות המבחן שנערך בעניינו של הנאשם, קבוע שירות המבחן כי אין אפשרות להמליץ על חלופות ענישה או שיקום במסגרת הקהילה, העשויה להפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות.

11. באשר לעונש המותנה, אשר יוטל על פי שיקול דעתו של בית המשפט, נטען על ידי המאשימה כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה ארוך, שייהי בו כדי להרטיע את הנאשם מביצוע עבירות דומות או אחרות.

12. באשר לעונש הקנס, אשר אף הוא יוטל על פי שיקול דעתו של בית המשפט, נטען על ידי המאשימה כי העבירות שביצע הנאשם פגעו בכיסה של המדינה פגעה ממשית. זאת, משום שמדובר בתשעה רכבי יוקרה שעלוות כל אחד מהם כמה מאות אלפי שקלים, ושיעור המיסים שיש לשלם על רכב יקרה ביבוא אישי נע בין 116%-135%. משמעות הדבר היא כי סכום המס שהפסידה המדינה מגיעה למאות אלפי שקלים, אם לא למעלה מכך.

במסגרת תשלום הקנס ביקשה המאשימה לתקן בחשבון את ההוצאות שנגרמו למדינה כתוצאה מהצורך בהסגרתו של הנאשם לישראל, בסך \$1,407.35, המהווים 5,362 ל"נ (נכון ליום 19.1.17).

בהתיחס לטענה בדבר מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, עמדת המאשימה היא כי ההלכה הפסוקה

קובעת כי בעבירות המבוצעות לשם בצע-כסף, יש ליתן משקל נמוך יחסית למצוקה כלכלית. בנוסף יש להניח כי הנאשם שלשל לכיסו סכומי כסף משמעותיים מתוך העבירות, ולא הובאה ראייה לכך שלא נותרו בחזקתו כספים כאמור. און להתחשב בחובות הנאשם להוציא"¹⁷ פ' שcn המדבר בחובות ישנים שה הנאשם לא טרח להחזיר משור התקופה בה שהה בחו"ל והפיק רווחים מהעבירות.

טיעוני ההגנה:

13. ב"כ הנאשם הצטרף לטיעוניה של באת כוח המאשימה בכל הקשור והמתיחס לכבוד הסדר הטיעון. עם זאת, ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט יטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף התחתון של טווח העונישה, והציג כי הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום וחסר בכך זמן שיפוטי יקר, גם בכל הנוגע למעורבים האחרים בפרשה.

נתען כי לחובת הנאשם הרשעה קודמת אחת בלבד, אשר התקיימה בשנת 2005. כמו כן, נתען כי יש לקחת בחשבון את נסיבות חייו הקשות של הנאשם כפי שהן מתוארות בתסקיר שירות המבחן, כמו גם את היותו גירוש ואב לילדה בת 12, עמה הנאשם משקם את היחסים.

באשר לכנס הכספי, ציין ב"כ הנאשם כי מצבו הכלכלי של הנאשם היה קשה, וכי פתוחים כנגדו תיקים בהוציא"¹⁸ פ', ועל כן התבקש בית המשפט שלא להשית קנס כספי, אך ככל שיטול - שהוא זה קנס מינויו, בשל מצבו הכלכלי.

14. הנאשם, אשר ניתנה לו זכות המילה الأخيرة, שטח בפני בית המשפט את נסיבות חייו, בין היתר, את הסתמכותו הכלכלית, חובותיו הכבדים ואת הקשר עם בתו היחידה. בסיום דבריו ביקש מבית המשפט להעניק לו הזדמנות שנייה לשקם את חייו.

דין והכרעה:

15. דומני, כי אין צורך לשוב ולהציג את החומרה יתרה הקיימת ביצוען של עבירות הרכוש ובמיוחד עבירות הסחר בכל רכב גנובים, כמו גם החומרה בעבירות כלכליות, כדוגמת עבירות מס וUBEIROT הלבנת הון ואת הפגיעה המשמעותית שיש לעבירות אלו בכלכלת המדינה, לא כל שכן-Caleno אשר מבוצעות בתחום ובשתיות, על ידי זיוף מסמכים, באופן המקשה על חישפותן.

ראו לעניין זה רע"פ 512/04 **אבו עביד ואח' נ' מ"י** פ"ד נח(4) 381 (2004);

ע"פ 4287/11 **ג'אבר סאלח נ' מדינת ישראל** [12.11.2012]

16. עבירות אלו מזינות את "תעשיות" גנבות הרכב ואשר בית המשפט העליון, בשורה של פסקין דין הדגיש את הצורך בהחמרה בענישתם של עבריינים שכאללה.

ראו: בע"פ 2725/03 **גלאל עבדיה נ' מדינת ישראל** [23.10.2003]

ראוי גם ת.פ. (נצח') 178-09 מדינת ישראל נ' חוסאם מוראד [19.9.2010] והאזכורים שם:

"**החוקך ייחד סימן** בפרק י"א **לחוק העונשין (סימן ה' 1), לעבירות שבוצעו בקשר לרכב, בכלל,** עבירות עמוד 5

בهن הורשע הנאשם כאן במספר הزادניות, במטרה להחמיר את העונשים הצפויים לעבריינים הנותנים
ידם לגניבת כל רכב והמסחר בהם...

"גניבת רכב הפכה למכת מדינה, והחומרה בה מתייחס המחוקק לuberah זו - ולעבירות הנגרות ממנו או הנילוות אליה - באה לכל ביטוי מפורש בחקיקתו של סימן ה'1 לפך יא' של חוק העונשין בשנת התש"ן. בנסיבות הקיימות, אין מנוס מהטלת עונשים קשים בשל העבירות האמורות, על מנת לקבוע בהכרת הכל את חומרתן ולקדם בדרך זו את גורם ההרתעה". (ע"פ 5724/95 אחמד בן מוחמדabo-Dhal נ' מדינת ישראל)

ראה לעניין זה גם את הדברים שנקבעו בע"פ 11194/11 עיטה ابو סבית נ' מדינת ישראל, שם נאמר:

"כל מקרה לנסיבותיו, אך המדיניות הכלולת בעבירות גניבת רכב, ולא כל שכן כשמצטרפות אליון עבירות נלוות, אף עבירות הקשורות בסחר, הכרח שתהא חמירה. למקרה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם עקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפניה בדיק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגורス ברוכשם של רבים, ופגיעה רעה כלכלית ואנושית. המעת שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתיהם המשפט הדינאים בראשיה חמירה של העבירות הכרוכות בכאן".

17. ההחלטה קבעה כי בעבירות כגון אלה יש לגוזר מאסר לרייצוי בפועל, באופן שיביא להרתעתם של העבריינים ויבטה את חומרת מעשייהם.

לא מותר לציין, כי העובדה שמדובר בסחר ברכבים שנגנוו במדינה אחרת, אין בה כדי להפחית במאום מחומרת העבירות, ואולי במידה מסוימת אף להעצימן, שכן יש בכך כדי לפגוע בשמה הטוב של מדינת ישראל שאזרחה מרחוקים עד לניכר על מנת לבצע עבירות רכוש.

ברוח זו, בהתאם לכך אבחן את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים ואת טווחו עונש המאסר בפועל שהוסכם ביניהם.

18. ההלכה הפסוכה נתנה דעתה זה מכבר לאופן התקישותו של בית המשפט להסדרי טיעון ואת השיקולים אשר יש לשקל בבחינתם הסדרי טיעון.

נא רואו ע"פ 1958/1958 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577, שם נקבע:

"בית-המשפט ידחה הסדר טיעון אם ימצא כי נפל פגם או פסול שימושו בשיקולי התביעה. הנחת עבודה ראוייה היא כי התביעה עומדת בחזקת התקינות והכשרות, ובית-המשפט יניח כלל כי התביעה, כמופקדת על אינטרס הציבור, פועלת בתום לב ומשיקולים ענייניים. על הכבוד ההמוני המתחייב בין התביעה לבית-המשפט כזרועות במערכת אכיפת החוק עמד השופט חסין בפסק-דין בפרשת יאיר לוי: "...אם עשתה הפרקליטות עסקת טיעון, ראוי לו לביית המשפט שישמר על כבודה של הפרקליטות ועשה, בין השאר, לכבוד העסקה" (שם, בעמ' 174).

19. בית המשפט העליון אף קבע בפסקתו (נא ראו: ע"פ 3856/13 גוני נ' מדינת ישראל וע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל), כי קיומו של הסדר טיעון המתיחס לעונשת הנאשם, בין אם על דרך של קביעת טווח עונשה ובין אם בדרך של קביעת עונש קונקרטי ("הסדר סגור"), אינו מבטל את תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין.

לפיכך, הסכמת הצדדים לעניין העונש הראי או טווח העונש הראי אין בה כדי ליתר את הצורך לבחון את העונש המוסכם על פי המבחנים הקבועים בחוק, תוך יישום הוראותיו.

20. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונשה ואת העונש הראי בתוך המתחם במונוטק מהסדר הטיעון, על מנת שיוכל להשוו את העונש שעשוי היה להיות מושת על הנאשם אלמלא ההסדר עם העונש המוסכם, תוך בוחנת מידת ההקללה שניתנה לנאשם בהסדר הטיעון. בתוך כך נדרש בית המשפט ליתן הסבר באשר להחלטתו לכבד את ההסדר, תוך ערכית איזון תמציתית בין שיקולי הסדר הטיעון אל מול מתחם העונש ההולם, אלמלא ההסדר.

ראו לעניין זה: ת"פ (מחוזי ב"ש) 10-02-5093 מדינת ישראל נ' גיאמי;

ת"פ (מחוזי י-מ) 12-06-27505 מדינת ישראל נ' אבו חארתיה.

21. כפי שפורט לעיל, הצדדים הגיעו להסדר טיעון הכלול הסכמה ביחס לטווחי עונש המאסר בפועל שiouות על הנאשם והותירו לשיקול דעת בית המשפט את רכיבי המאסר המותנה והקנס, לאחר שטענו לעונש.

הצדדים פירטו את הנימוקים והשיקולים שהובילו להסדר הטיעון - נטילת אחريות מידית וחיסכון משמעותי בזמן שיפוטי ובמשאבים וכן קשיים ראויים מסוימים.

22. נימוקים ושיקולים אלה נראים בעיני ואני מוצאת שיש מקום לכבד את הסדר הטיעון. טווח העונשה המוסכם הוא סביר, בהתחשב במתחם העונש ההולם שנקבע לעבירות מהסוג בהן הורשע הנאשם, כפי שהדבר משתקף בפסקה הנוגעת למקרים דומים שבהם הוטלו עונשי מאסר על נאים שהורשעו בעבירות של קשר וסחר ומכירת כלי רכב או חלקו רכב גנובים כמו גם שימוש במסמכים מזויפים להקללה על ביצוע העבירות, שנייה זהות של כלי רכב או חלקום וקבלת דבר במרמה בנسبות מחמירות. כל זאת, בהתאם הנדרשות, לרבות ביחס למספר האישומים בהם הורשע הנאשם שלפני.

ראו: ע"פ 2417 מלעי נ' מדינת ישראל [18.3.2015];

ע"פ 9454/09 חיל עביד נ' מדינת ישראל [25.10.2010];

ע"פ 11/4287 ג'אבר סאלח נ' מדינת ישראל [12.11.2012].

23. הבאתី אף ביחסון את העובדה כי ההסדר הביא לחיסכון זמן שיפוטי ניכר, נכון העובדה כי כתוב האישום כולל 215 עד תביעה ונוכח הקשיים הראיים להם טענה המאשימה ואשר חזקה כי אכן עמדו בפנייה.

24. בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם, לחתמי ביחסון את נסיבותו האישיות של הנאשם, את היומו אב

ילדה בת 12, את הודיעתו בהזדמנות הראשונה, את החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטו ובמשפטים, את טענותיו באשר למצוות הכלכלי ואת העובדה כי עברו הפלילי אינו מכבד, מנגד - לחייב בחשבון את כבוד משקלן של העבירות הכלכליות שבהן הורשע, את השיטתיות, התהוכן, התכוון והחרתיות שלhn, את הנזק הכלכלי הניכר שנגרם לרשות המדינה העולה כדי מאות אלפי ₪ כמו גם הנזק שנגרם לגורמים הפרטיים שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנאשם, את עמדת שירות המבחן באשר להתנהלותו של הנאשם והבעת החרטה המילולית בלבד שהובעה על ידו והעדר ההפנמה של מלא חומרת העבירות בהן הורשע, כמו גם את העדר המליצה להקלה בעונשו.

סוף דבר:

.25. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- .א. 45 חודשים מאסר לRICTI בפועל, בגין תקופת מעצרו של הנאשם מיום 4.9.2016 עד 19.1.2017 (תקופת מעצרו עד להסגרתו), מיום 19.1.2017 ועד 12.2.2017 (תקופת מעצר הימים) ומיום 12.2.2017 ועד היום (תקופת מעצרו עד תום ההליכים).
- .ב. 15 חודשים מאסר על תנאי במשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור עבירה מסווג פשע בין העבירות בהן הורשע, ווירשע בגינה.
- .ג. קנס בסך 80,000 ₪ או 180 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בסך 8,000 ₪ כל אחד מהם, החל מיום 1.1.2018 ועד לפירעון מלא סכום הקנס. לא ישולם שני תשלוםים במועדם, יעמוד כל סכום הקנס לתשלום מיד.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ח, 01 אוקטובר 2017, בנסיבות ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם וה הנאשם באמצעות הלויי.